

Maßregelvollzugsgesetz – MRVG NRW
DİSİPLİN CEZALARI İNFAZ KANUNU

Die nachstehende Übersetzung ist nichtamtlich. Es kann keine Haftung für deren Richtigkeit übernommen werden. Maßgebend ist allein der Wortlaut der amtlichen Fassung des MRVG NRW i.d.F. des Gesetzes vom 27. Oktober 2009.

**15 Haziran 1999 Tarihli (dipnot 1)
DİSİPLİN CEZALARI İNFAZ KANUNU**

İçindekiler

**I. Bölüm
Genel Belirlemeler**

- Madde 1 Hedefler
- Madde 2 Kurumlar
- Madde 3 Kalite Sağlama, Güvenlik Standartı
- Madde 4 Danışma Kurulları

**II. Bölüm
Hastaların Hakları**

- Madde 5 Kısıtlamalar
- Madde 6 Hastaların Kurumlara Alınması
- Madde 7 Şahsi Muhafaza, Arama
- Madde 8 Yazışmalar, Paket ve Gazeteler
- Madde 9 Ziyaretçiler, Telefon Konuşmaları, Telekomünikasyon
- Madde 10 Boş Zamanları Değerlendirme
- Madde 11 Ders, Mesleki Uyum
- Madde 12 Tamamlayıcı Sağlık Yardımları
- Madde 13 Dini Vecibeleri Yerine Getirebilme
- Madde 14 İş, Gelir
- Madde 15 Uygulama Planı, Kurumlar

**III. Bölüm
Bir Kuruma Yatırılmanın Planlanması ve Düzenlenmesi**

- Madde 16 Terapi ve Uyum Planı
- Madde 17 Tedavi, Hijyen
- Madde 18 Özgürlüğün Kısıtlanma Ölçüsü
- Madde 19 Kurum İçi Davranış Kuralları
- Madde 20 Genel Güvenlik Önlemleri, Tutuklama
- Madde 21 Özel Güvenlik Önlemleri
- Madde 22 Doğrudan Zor Kullanma
- Madde 23 Güvenlik Uzman Personeli
- Madde 24 Talimatlar
- Madde 25 Masraflar
- Madde 26 Bilgilerin İşlenmesi
- Madde 27 Hasta Dosyalarının Kullanımı
- Madde 28 Bilgi İletme

**IV. Bölüm
Yetkiler, Maliyet, Denetim**

- Madde 29 Yetkiler
- Madde 30 Maliyet
- Madde 31 Denetim ve Sorumluluk

- Madde 32 Ziyaret Komisyonları
Madde 33 Yürütme Kuralları
Madde 34 Temel Haklar

V. Bölüm
Disiplin Cezaları İnfazı Dışında Görevler
Geçiş Dönemi Kuralı

- Madde 35 Ceza Mahkemeleri Usul Kanunu ve Gençlik Mahkemeleri Kanunu Uyarınca Bir Kuruma Yatırma
Madde 36 Geçiş Dönemi Kuralı

VI. Bölüm
Yürürlüğe Giriş

- Madde 37 Yürürlüğe Giriş
Madde 38 Rapor Yükümlülüğü

I. Bölüm Genel Belirlemeler

Madde 1 Hedefler

(1) Düzeltme ve güvenlik amacıyla bir psikiyatri hastahanesinde veya maddeden arındırma merkezinde disiplin cezası önlemleri, ilgili hastaların tedavi ve gözetim (terapi) yoluyla topluma uyumlu bir yaşam sürdürebilmelerini sağlayabilmek içindir. Kamunun ve kurumlardaki personelin, devam eden aşırı kanun dışı davranışlara karşı güvenlik ve korunmasının sağlanması gerekir. Terapi ve bir kuruma yatırma işlemi pedagojik gerekleri de dikkate alınmalı, genel iş ve yaşam şartlarına olabilecek en fazla yakınlıkta, hastanın işbirliği ve sorumluluk duygusunu uyandırmaya ve teşvik etmeye çalışmalıdır.

(2) Terapi ve topluma kazandırmayı teşvik için, kurumlar uygun kişilerle, örgütlerle, resmi makamlarla, bilim ve araştırma kurumlarıyla birlikte çalışmalıdırlar.

(3) Terapi ve danışmanlık, hastaların onayı ile çıkmalarından sonra da, özellikle denetim organları, kanuni rehberlik uzmanları, tecil yardım uzmanları, serbest refah kuruluşları, sosyal daireler, alt sağlık dairelerinin sosyal psikiyatri hizmetleri, hekim veya diğer terapistlerle ve maliyeti üstlenen organlarla işbirliği içerisinde sürdürülmelidir.

İlgilinin tedavisinin sürekliliğini sağlamak için tedavi sonrası bakım olanakları sunulmalıdır. Kurumlar 1. cümledeki şartlar kapsamında tedavi sonrası tedbirleri sağlamak zorundadırlar. Başka uygun olanak mevcut olmadıkça, hastalar kendi istekleri ile, özellikle kriz anlarında kısa süre içinde tedaviye alınmalıdırlar.

Masraflar Yönetmelikte madde 30 uyarınca dikkate alınmalıdır.

Madde 2 Kurumlar

(1) Tesislerin donanımı, hastaların tedavisini profesyonel şekilde mümkün kılacak ölçüde olmalıdır. Tedavi odaları, dinlenme ve boş vakit değerlendirme mekanları, meşguliyet ve çalışma terapisi veya okul eğitimi ile ilgili mekanlar, ayrıca diğer uygun meşguliyet mekanları, müşterek alanlar ve ziyaretçi bölümleri amaca uygun düzenlenmelidir.

(2) Mekanların sağlıklı bir yaşam için uygun olmaları, yeterli derecede ısıtma ve havalandırma olanağına, taban ve pencere alanına sahip olmaları gerekir.

Madde 3 Kalite Sağlama, Güvenlik Standartı

(1) Kalitenin, özellikle de tedavide, tedavi neticelerinde ve bakım sürecinde sağlanması gerekir. Kurumların sahipleri düzenli olarak kalite sağlayıcı tedbirler uygularlar.

(2) 1. şık 2. cümle güvenlik önlemleri için aynı şekilde geçerlidir.

(3) Disiplin cezaları infazının kalite açısından, özellikle de personel donatımı açısından geliştirilmesi için, kanuni yönetmelik madde 30 uyarınca kesin düzenlemeler içermedikçe,

eyalet ve kurumların sahipleri arasında madde 29, 2'den 4'e kadar olan şıklar uyarınca anlaşmalar sağlanacaktır.

Madde 4 Danışma Kurulları

- (1) Disiplin cezaları infaz kurumlarının sahipleri her şube için bir danışma kurulu oluştururlar.
- (2) Danışma kurullarının görevleri, disiplin cezaları infazı için yaklaşım geliştirmek ve örgütlenme açısından kurumlara danışmanlık vermek, kurum yönetim organlarını desteklemek, hastaların yeniden topluma kazandırılması açısından yardım sağlamak ve kamu oyunda disiplin cezaları infaz görevlerinin anlayış ve kabul görebilmesini teşvik etmektir. Danışma kurulu üyeleri görevlerini onursal olarak yaparlar.
- (3) Danışma kurullarında toplumun değişik kesimlerinden kişilerin bulunması gerekir. Bunlar ağırlıklı olarak kurumun bulunduğu yerleşim yerinden olmalıdırlar. Danışma kurulu üyelerinin en fazla yarısı 2. satıra uygun olmak kaydıyla belediye meclisleri tarafından seçilebilir.
- (4) Danışma kurulu üyeleri disiplin cezaları infaz uygulaması ile ilgili içeriksel ve yapısal sorunlar hakkında bilgi isteyebilir ve kurumu görmeye gidebilirler. Dosyalara bakma yetkileri yoktur. Tek tek hastalarla ilgili kararlara katılmazlar.
- (5) Ayrıntıları, kurum sahipleri bir çalışma talimatnamesi ile düzenlerler.
- (6) Disiplin cezaları infaz kurumları, dini cemaatler, bunlara eşdeğer veya bunlara ait olan örgütler tarafından işletildiği takdirde, bu maddenin hedefleri doğrultusunda düzenlemeleri yapmak bu örgütlerin yetkisindedir.

II. Bölüm Hastaların Hakları

Madde 5 Kısıtlamalar

Hastalar, özgürlükleri açısından bu kanunda ve bu kanundan dolayı öngörülen kısıtlamalara bağlıdırlar. Kanunla özel bir düzenleme olmadığı sürece hastaların özgürlükleri, sadece düzenli müşterek yaşama yönelik aşırı derecede bir bozulmayı önlemek için veya güvenlik açısından kaçınılmaz ise kısıtlanabilir.

Madde 6 Hastaların Kurumlara Alınması

- (1) Hastaların kurumlara alınma işlemi esnasında hastalar hakları ve yükümlülükleri konusunda sözlü ve yazılı olarak bilgilendirilirler. Hastanın güven duyduğu bir yakınına, gecikmeden, hastanın alındığına dair haber vermek gerekir. 1. cümle bu güvenilen kişi için de aynı şekilde geçerlidir.

(2) Hastaların hiç gecikmeden muayene edilmesi gerekir. En geç ertesi iş günü kurumun hekimlik veya psikoterapi idaresine, bağımsız bölümlerde de ihtisas açısından bağımsız hekimlik veya psikoterapi idaresine (terapi idaresi) gösterilmelidirler.

(3) Hastalar, ailelerine ve yardıma muhtaç yakınlarına yönelik önlemler açısından, ayrıca mal varlıklarıyla ilgili işlerde gecikmeden desteklenmelidirler. Hastalar kendi işlerini yapabilecek durumda değilse, kurum, velayet mahkemesinde bir vesayet (kanuni temsilci) tayini için gerekli öneriyi yapmalıdır.

Madde 7

Şahsi muhafaza, Arama

(1) Hastaların eşyaları, özellikle de şahsi değeri olan hatıra eşyalar, ileri eğitim veya boş vakitle ilgili eşyalar, kuruma yatırılma amacı, düzenli müşterek yaşam ve de güvenlik açısından bir sakınca olmadığı sürece, kendilerinde bırakılırlar. Belirli tipte bir kurum elbisesine izin verilmez.

(2) Birlikte getirilmiş olan diğer eşyalar, masrafları hastalarca karşılanmak koşuluyla, istedikleri kişilere gönderilir veya emanete koyulur. Eğer bunu yapmak mümkün değil veya amaca uygun değilse, kurum bu eşyaları satabilir. Değeri düşük veya tehlikeli eşyalar, başka bir değerlendirme mümkün değilse, imha da edilebilirler.

(3) Hastalar kaldıkları süre içinde eşya alabilir veya içeri sokabilirler. Eğer terapi, düzenli müşterek yaşam veya güvenlik açısından gerek görülürse, eşyaların içeri sokulması veya kullanılması engellenebilir veya yasaklanabilir.

(4) Hastaların elinde güvenlik açısından sorun yaratabilecek olan eşyalar alınabilir veya kullanılamaz hale getirilebilirler.

(5) Terapi, düzenli müşterek yaşam veya güvenlik açısından zorunlu olduğu takdirde, odalar, hastalar veya eşyaları aranabilirler. Hastalar ancak üçüncü şahısların aramada hazır bulunması koşuluyla, eşyaları da, ya kendilerinin ya da üçüncü bir şahsın hazır bulunması koşuluyla aranabilirler. Soyunma gerektiren bedensel aramalarda Ceza İnfaz Kanunu madde 84, 1. şık, 2. ve 3. cümle, ayrıca madde 84, 2. şık, 2. ve 3. cümle aynı şekilde geçerlidir.

Madde 8

Yazışmalar, Paket ve Gazeteler

(1) Hastaların yazı gönderme ve alma hakları vardır.

(2) Terapi, düzenli müşterek yaşam veya güvenlik açısından zorunlu olduğu takdirde, yazışmalar denetlenebilir, yazılar durdurulabilir veya reddedilebilir. Bu durumda gönderenlerin ve hastaların hemen bilgilendirilmesi gerekir. Yazılar özellikle şu şartlarda durdurulabilirler:

- 1- Verilmeleri halinde, içerikleri nedeniyle ceza veya para cezası oluşturabilecek bir suça yol açma ihtimalleri varsa,

- 2- Verilmeleri halinde, diğer hastaların çıktıktan sonra tekrar topluma uyum sağlamalarını tehlikeye sokma ihtimali varsa,
- 3- Gizli bir yazı şekliyle veya zorunlu bir neden olmadan yabancı bir dilde yazılmışlarsa, veya
- 4- Verilmeleri halinde hastalar veya başka kişiler için önemli ölçüde olumsuz neticeler doğurma ihtimalleri varsa.

(3) Kanuni temsilciler, avukatlar, savunmacılar, noterler, federal meclis ve ikamet yerinin bağlı olduğu eyalet meclisi halk temsilcileri ve üyeleri, kurum sahipleri ve bunların şikayet organları, yetkili resmi makamlar, mahkemeler, Federal Almanya Cumhuriyeti savcılıkları, Federal ve Eyalet Bilgi Koruma Daireleri ve Strazburg'daki Avrupa İnsan Hakları Komisyonu ile yazışmalar yasaklanamaz. Hastaların 1. cümlede belirtilen kurum ve kişilere gönderdikleri yazılar ve savunmacılarla yaptıkları yazışmalar denetlenmez.

(4) Yukardaki belirlemeler ayrıca telgraf, paket, mini paket, ayrı ayrı gazeteler ve dergiler için de geçerlidir. Zorunlu nedenlerle aksi gerekmedikçe, paketler ve mini paketler hastaların önünde açılmalıdırlar. Madde 7 aynı şekilde geçerlidir.

Madde 9

Ziyaretçiler, Telefon Konuşmaları, Telekomünikasyon

(1) Hastalar düzenli olarak ziyaretçi kabul edebilirler. Ziyaret saatleri ve süreleri kurum içi davranış kuralları kapsamında tek tip uygulama şeklinde belirlenir.

(2) Terapi, düzenli müşterek yaşam veya güvenlik açısından zorunlu olduğu takdirde, ziyaretler gözlenebilir, kesilebilir, kısıtlanabilir, yasaklanabilir veya ziyaretçinin aranması şartına bağlanabilir. Sadece belirli durumlarda, tedavi ve güvenlik açısından veya kurumun düzeni açısından mutlaka gerekiyor ise, konuşmalar dinlenebilirler. Savunma tarafından yapılan ziyaretler gözlenemez ve yasaklanamazlar.

(3) Kanuni temsilciler veya hastanın işlerine bakan avukatlar ve noterler tarafından yapılan ziyaretler yasaklanamazlar. Bu şahısların ve de savunmacıların yanlarında bulunan yazılar veya diğer belgeler içerik açısından kontrol edilemezler. Bunların dışındaki eşyaların verilmesi kurumun denetim ve iznine bağlıdır.

(4) Hastalar, 1. ve 2. şıklarda belirtilen şartlar geçerli olmak üzere, masraflarını kendileri üstlenmek suretiyle telefon edebilirler. Kurum, 1. cümledeki şartlar geçerli olmak üzere, başka iletişim araçlarına izin verebilir. Madde 8, 2. şık, 2. cümle aynen geçerlidir.

Madde 10

Boş Zamanları Değerlendirme

(1) Hastalara, boş zamanlarını değerlendirme açısından, ileri eğitim, spor ve sosyal faaliyetler sunularak yardım edilmelidir.

(2) Terapi, düzenli müşterek yaşam veya güvenlik açısından zorunlu olduğu takdirde, boş zamanları değerlendirmede kısıtlama yapılabilir.

Madde 11 **Ders, Mesleki Uyum**

- (1) Hastaların yatırıldığı kurumların örgütsel olanakları ve hastaların özel yetenekleri göz önünde tutulmak şartıyla, hastalara özellikle, okul bitirme, meslek teşvik, meslek eğitimi, meslek değiştirme eğitimi veya çalışma olanaklarının sağlanması gerekir.
- (2) Diplomalara veya katılım belgelerine bir kuruma yatırılmış olduğuna dair herhangi bir bilgi yazılmaz.
- (3) Uyum amacıyla, madde 18 çerçevesinde kurum dışında özgür bir çalışma olanağına izin verilebilir.

Madde 12 **Tamamlayıcı Sağlık Yardımları**

- (1) Sigortasız veya yetersiz ölçüde sigortalı olan hastaların, yatırıldıkları kurum sahibinden Sosyal Kanun V (SGB V) uyarınca – kanuni hastalık sigortası – Sosyal Kanun V, madde 23, 24, 40, 41 ve 76 istisna olmak koşuluyla sağlık tedavisi, önleyici sağlık tedavisi veya diğer önlemlerden faydalanma hakları vardır.
Sosyal Kanun V (SGB V) Madde 39 çerçevesinde yapılacak hasta tedavisinde, yatırılan kurumun sahibi, güvenlik gereklerini de dikkate alarak tedavinin yapılacağı uygun hastahaneyi belirler.
- (2) İzinli oldukları sürelerde, hastaların, acil durum tedavisi istisna olmak üzere, sadece izni veren kurum içinde sağlık tedavisi ve bakım hakları vardır ve yatılı durumun hafifletilmesi çerçevesinde veya izin döneminde yapılan havalelerde sağlık tedavi giderlerinin üstlenilmesi konusunda, ancak herhangi bir sigorta kuruluşuna karşı haklar öncelik taşııyorsa, hakları vardır.

Madde 13 **Dini Vecibelerin Yerine Getirilmesi**

- (1) Hastalara, dini cemaatleri veya dünya görüşleri çerçevesinde dini rehberlik, kurum içindeki toplantılara katılma, yeterli ölçüde dini yazı veya benzeri şeyleri bulundurma hakkı yasaklanamaz.
- (2) Diğer dini cemaatlerin veya başka dünya görüşü mensuplarının kurum içinde yaptıkları toplantılara, hastalar ancak dini rehberleri onay verdiği takdirde katılabilirler.
- (3) Terapi, düzenli müşterek yaşam veya güvenlik açısından zorunlu olduğu takdirde, hastaların kurum içinde yapılan toplantılara gitmeleri yasaklanabilir. Bu durumda dini rehberlerin önceden haberdar edilmesi gerekir. Dini yazı ve eşyaları bulundurma 1. cümlede belirtilen nedenlerle kısıtlanabilir.

Madde 14

İş, Gelir

- (1) Hastalardan, tedavilerindeki gelişmeler ve iştirak yetenekleri ölçüsünde, kendi bakımları ve kaldıkları tesisin ve tedavi odalarının temizliği için katkıda bulunmaları istenmelidir. Çalışma terapisi çerçevesinde bir faaliyet için hastalara bir iş ödülü verilir. Bu ödülün miktarı kurum sahibi tarafından işin neticesine ve değerine göre belirlenir. Hastalar, çalışmalarını karşılığında uygun bir ücret alırlar. Ücretlerinin miktarı kendilerine yazılı olarak bildirilmelidir.
- (2) Hastaların masraflara katkıda bulunması Adli İdare Masrafları Kanunu madde 10 çerçevesinde gerçekleşir.
- (3) Geçiş dönemi parası, en çok özel durumlarda kullanılacak mal varlığına dair Federal Sosyal Yardım Kanunları uyarınca kullanımdan veya değerlendirmeden muaf olan miktar kadar olur. Geçiş dönemi parası, çıkışları itibarıyla dört hafta boyunca hastaların ve bakmakla yükümlü oldukları ailelerinin geçimini sağlamak içindir.
- (4) Şahsi ihtiyaç için nakit para (cep harçlığı) psikolojik hastalara, ruhsal veya zihinsel engellilere uygulanan şekilde ödenir.
- (5) Kurum, geçiş dönemi parasını faize bağlamalıdır. Faiz miktarı, en azından kanuni vadeli tasarruf hesapları faizine göre ayarlanır.

Madde 15

Uygulama Planı, Kurumlar

- (1) Disiplin cezaları infazı için yetkili bakanlık, hukuktan sorumlu bakanlığın onayını alarak, yetkili eyalet meclisi komisyonunu ve kurum sahibini de dinleyerek, disiplin cezaları infazı için uygulama yönetmeliği hazırlar. Bu planda kurumların yetki alanları belirlenir. Özellikle genel psikiyatrik tedavi gerektiren, ağır şahsiyet bozukluğu olan, bir temayülü olan, aşırı alkol veya diğer uyuşturucuları kullanan hastalar, zihinsel engelli hastalar ve 24 yaşının altı hastalar için ayrı ayrı gruplar oluşturulmalıdır.
- (2) Hastaların uygulama planında olmayan başka bir kuruma havalesi, eğer terapiye, uyum ve güvenliğe hizmet edecekse veya müşterek yaşam açısından önemli bir neden varsa, hastaların kendi başvuruları üzerine veya buldukları kurum sahibi tarafından gönderilmeleri suretiyle mümkündür. Başka bir kurum sahibinin kurumuna gönderilmeden önce uygulama makamının görüşü alınmalı, bu daire diğer hususlarda ise bilgilendirilmelidir.

III. Bölüm

Bir Kuruma Yatırılmanın Planlanması ve Düzenlenmesi

Madde 16

Terapi ve Uyum Planı

- (1) Hastanın kuruma alınmasından hemen sonra, gecikmeden, hastalar için bireysel bir geçici terapi planı oluşturulmalıdır. Hastanın alınmasından en geç altı hafta sonra, bireyin kişiliğini,

yaşını, gelişme durumunu, yaşam şartlarını dikkate alan bir bireysel terapi ve uyum planının hazır olması gerekir. Bu plan, hasta ile veya kanuni temsilcisi ile konuşulmalıdır.

(2) Terapi ve uyum planı öncelikle hastanın yatırılma şekli, tedavi grubuna havalesi, tıbbi psikoterapik ve sağlık pedagojisi açısından tedavi, bakım, ders, meşguliyet ve çalışma terapisi, iş, hafifletme ve uyum konularını kapsar. Planların en az 6 ayda bir gözden geçirilmesi ve hastanın terapi açısından gösterdiği gelişmeye göre ayarlanması gerekir. Özellikle uzun süre açık infaz esnasında veya hastanın izne gittiği sürelerde sorun yaşanmamışsa, terapinin, güvenlik önlemlerini kısıtlamadan disiplin ceza infazı dışında bir kurumda yapılması veya kontrol bakımı sağlamak suretiyle şartlı ve talimatlara bağlı olarak kurumda yatırılmanın tecilli olarak kaldırılması düşünülebilir. Uygun durumlarda, kurum yönetimi gecikmeden, disiplin cezası infazının kaldırılması veya infaz sıralamasının değiştirilmesi için uygulama makamlarını yönlendirmelidir. Ceza Kanunu madde 64 uyarınca ceza infazında eğer bir hastanın tedavisinde yeterli derecede başarı beklenmiyor veya yoksa, kurum yönetimi uygulama makamını gecikmeden bilgilendirmek zorundadır.

(3) Her seferinde en geç 3 yıl geçtikten sonra hastanın çıkışını telkin etmenin mümkün olup olamayacağı kontrol edilmelidir. Hastalar hekimler ve hekim olmayan bilirkişiler tarafından incelenmelidirler. Bunlar kurumun çalışanlarından olmamalıdır. Bu bilirkişilere Adli Ödeme Kanunu çerçevesinde ücret ödenir. İlk hekim raporlarında, ikinci rapor hekim olmayanlar tarafından düzenlenir ve aksi durumda ikinci rapor hekimler tarafından düzenlenir. Kurum, bilirkişi raporu neticelerini gecikmeden kurum sahibine ve uygulama makamına iletir.

(4) Yetkili sağlık meslek odalarında madde 3 kapsamında belirtilen görevlere uygun bilirkişilerin listeleri bulunur. Bu odalar, kurum sahipleri ve yetkili makamların onayını alarak kalite kriterlerini belirlerler.

Madde 17 **Tedavi, Hijyen**

(1) Hastalar gerekli şekilde tıbbi ve sosyal terapi, ayrıca psikoterapi tedavisi görürler. Tedavinin kendilerine açıklanması gereklidir. Kendileri, sağlık koruma ve hijyen açısından gerekli önlemleri desteklemekle yükümlüdürler.

(2) Tedavi için, 3 ten 5'e kadar olan maddelerdeki şartlar saklı kalmak koşuluyla, hastanın onayı gereklidir. Eğer hasta, onayının gerekmesi durumunda tedavinin nedeni, önemi ve boyutlarını göremiyor veya bu doğrultuda davranamıyorsa, kanuni temsilcilerinin onayı gereklidir.

(3) Hayati tehlike, hastaların sağlıkları açısından tehlikeli bir durum, veya başkalarının sağlıklarıyla ilgili önemli tehlike söz konusu olması durumunda, hastaların tedavisi kendilerinin veya kanuni temsilcilerinin açıkça onayı olmadan da mümkündür. Tedavi zorunlu kılıyorsa hekim tarafından, hastanın bağlanması da kararlaştırılabilir. 72 saati aşan bağlamalarda her seferinde kurum sahibinin izni gereklidir.

(4) Sağlık koruması ve hijyen nedeniyle zorla bedensel muayeneye, 2. ve 3. cümledeki durumlar hariç, sadece bedensel bir müdahale söz konusu değilse izin verilir.

Zorunlu beslemeye, ancak eğer bu önlem hastanın yaşamı açısından veya sağlığı açısından önemli bir tehlikeyi önlemek için gerekli ise izin verilir. Hastanın özgür iradesi mümkün olduğu sürece, psikiyatrik kurum veya maddeden arındırma kurumu zorunlu besleme yapmak zorunda değildir.

(5) 3. ve 4. şıklarda belirtilen, hastanın veya kanuni temsilcisinin onayı olmadan yapılan uygulamalar, sadece terapi idaresi tarafından ve de bunların müsait olmaması halinde de temsilcileri tarafından ve sadece hekimler tarafından uygulanabilirler. İlk yardım önlemleri de 1.cümledeki şartlar olmadan, sadece bir hekim zamanında gelemiyorsa ve erteleme halinde hayati tehlike söz konusu ise uygulanabilirler.

Madde 18 **Özgürlüğün Kısıtlanma Ölçüsü**

(1) Özgürlüğün kısıtlanma süre ve kapsamı terapinin başarısına bağlıdır, terapi ve uyum planı ölçüsünde incelenir ve ayarlanır.

Hastalardan kaynaklanabilecek tehlikelerin dikkate alınması gereklidir.

İnfaz hafifletmeleri esas olarak tedavi amacına ulaşmaya hizmet eder. Tedavi nedeniyle hafifletme uygulanamayan hastalar için, önemli nedenler varsa, dışarı çıkış izni verilebilir. Önemli nedenler, özellikle ailevi meseleler veya işlemler, örneğin, mahkemede hazır bulunma gibi nedenler olabilir. İnfaz hafifletme veya bunun kaldırılması konusunda aşağıda başka bir belirleme olmadığı sürece, terapi idaresi karar verir.

(2) İnfaz hafifletme kapsamına özellikle şunlar girer:

- 1- Gün içinde dışarı götürülme veya çıkma,
- 2- İzne gitme,
- 3- Kurum dışında gözetimli veya gözetimsiz düzenli bir meşguliyet
ve
- 4- Açık infaz.

(3) Hafifletme önlemleri şartlar ve talimatlara bağlı olabilir, özellikle şu şekilde:

- 1- Belli bir kişinin gözetimini kabul etmek,
- 2- Kurum dışında bulunduğu yer ve davranış tarzı ile ilgili talimatnamelere uymak,
- 3- Belirlenmiş yer ve zamanda şahsen hazır bulunmak.

(4) 2. şık no 1'den 4'e kadar olan maddeler uyarınca, infaz hafifletmenin onaylanmasından önce, uygulama makamı, eğer bu daire kabul başvurusunda şart koşmuş ise, dinlenmelidir. Kuruma yatış nedeni açısından, özellikle cinayet, ağır şiddet ve cinsel suçlarda, rahatsızlıkların ve tedavi gidişatının, tehlikenin saptanması açısından özel zorluklar gösterdiği durumlarda, kurumun hizmetlileri tarafından bir gözetimin mümkün olmadığı ilk infaz hafifletmesinden önce uygulama makamları ile konuşulmalıdır.

Gerektiği ölçüde, Madde 16, 3. şık uyarınca kısa bir bilirkişi raporu alınmalıdır. İnfaz makamının hafifletme kararlarına katılımı açısından ayrıntıları, disiplin cezaları infazından sorumlu bakanlık, hukuktan sorumlu bakanlığın onayını alarak düzenleyebilir.

(5) İnfaz hafifletmesi şu şartlarda kaldırılır:

- 1- İşe yaramadığını gösteren durum oluşur veya sonradan anlaşılırsa,

- 2- Hastalar hafifletmeyi kötüye kullanırlarsa, veya
- 3- Şart ve talimatlara uymazlarsa.

(6) Tedavi gerekçesiyle verilen izinler, sadece hastaların bu durumu gayri kanuni eylemler için kötüye kullanması halinde veya infazdan kaçmaları halinde yarıda kesilebilir. Bir takvim yılında toplam 21 günden fazla olan izinlerde kurumun sahibi ve uygulama makamı bilgilendirilmelidir.

Madde 19

Kurum İçi Davranış Kuralları

Kurum sahibi, kurum içi davranış kurallarıyla ilgili bir talimatname hazırlar. Bu görevi tamamen veya kısmen, kendi onayıyla yürürlüğe koyması koşuluyla, kuruma bırakabilir. Kurum içi davranış kuralları anlaşılır bir dille, bu kanun doğrultusunda, kurumun gerçek olanaklarını göz önüne alarak, hastaların kendi hak ve yükümlülüklerini idrak edebilmelerine yönelik ayrıntılı belirlemeleri kapsamalıdır. Bu kurallar, hastalara ve güven duydukları yakınlarına hemen kuruma alınmalarından sonra verilip gerektiğinde izah edilmelidir. Kurum içi davranış kuralları, ilgili makama da bilgilendirme amacıyla verilmelidir.

Madde 20

Genel Güvenlik Önlemleri, Tutuklama

(1) Hastaların haklarına müdahale, yazılı olarak tutanaklara geçirilmeli ve gerekçelendirilmelidir. Bu belgeler, hastalar, kanuni temsilcileri ve avukatları tarafından görülebilirler. Hastanın onay vermesi halinde, savunmacısı, kurumun kendisi hakkında tuttuğu bütün dosyaları görebilir. Savunmanın dosya içeriğine yönelik görüşü de dosyaya koyulur.

(2) Parmak izi de ihtiva eden kimlik tespiti, polisiye önlem kanunları ve ceza hukuku kapsamında yapılmalıdır. Bu konudaki belgeler, hasta ve personel dosyalarından ayrı olarak saklanmalıdır ve çıkıştan sonra yok edilirler.

(3) Hastalar, kurumun izni olmadan kurum dışında bulunurlarsa, kurum kendilerini geri getirebilir veya tutuklatabilir.

(4) Kurumlar ilgili makama, kaçış kaçışla ilgili yan koşullar, yeniden yakalama için alınan önlemler konusunda bilgi verirler. Eğer hasta izin almadan kurumdan uzaklaşmış ise veya izin verilenden daha uzun süre kurum dışında kalmış ise, kaçış söz konusudur.

Madde 21

Özel Güvenlik Önlemleri

(1) Kurumda düzenli müşterek yaşamın önemli ölçüde tehlikeye girmesi söz konusu olursa, özellikle kendi kendine zarar verme veya kaçma tehlikesi durumunda, gereken ölçü ve süre kapsamında tecrit, gece gözleme, eşyaların alınması veya verilmemesi, açık yerlerde kalmasına izin vermeme veya sınırlı izin verme önlemlerine karar verilebilir.

(2) 1.şıkta belirtilen özel güvenlik önlemleri ancak hekim katkısı ve gözetiminde yapılabilir.

Bir haftayı aşan her tecrit ayrıca kurum sahibinin iznini gerektirir.

(3) 1. şık kapsamındaki önlemler gecikmeden ilgilinin savunmacısına, avukatına veya kanuni temsilcisine bildirilmelidir.

(4) 1. şıkta belirtilen nedenlerden dolayı acilen gerekli tıbbi ve psikoterapik müdahaleler yapılabilir. 17. Madde 5. şık aynı şekilde geçerliliğini korur.

Madde 22 **Doğrudan Zor Kullanma**

(1) Kamusal güvenliği ve düzeni sağlamak açısından veya kurumda ciddi bir tehlike karşısında güvenliği ve düzeni sağlamak açısından gerekli ise, tıbbi personel, terapi, bakım ve sair gözetim sorumlusu personel doğrudan zor kullanabilir.

(2) Hastalar dışındaki diğer şahıslara karşı, eğer bunlar hastaları kurtarmaya çalışır, kurum alanına izinsiz girer veya talep üzerine kurumu terk etmeyip izinsiz olarak orada bulunmaya devam ederlerse, doğrudan zor kullanılabilir.

(3) Doğrudan zor kullanmadan önce bunun ikaz yoluyla bildirilmesi gerekir. Sadece, eğer şartlar elvermiyor, özellikle de mevcut bir tehlikeyi hemen önlemek için zor kullanmak gerekiyor ise, ikaz etmekten vaz geçilebilir.

(4) Mevcut tüm mümkün olan uygun doğrudan zor kullanma önlemleri içinden bireyleri ve toplumu tahminen en az kısıtlayacak olanının seçilmesi gerekir. Eğer doğrudan zor kullanma durumunda oluşması beklenen bir zarar beklenen başarıya orantılı değilse, doğrudan zor kullanmaktan vaz geçmek gerekir.

Madde 23 **Güvenlik Uzman Personeli**

Kurumları güvenlik açısından desteklemek için, disiplin cezaları infazından sorumlu bakanlık, yönetmeliklerle ve eyalet komisyonlarının onayı ile, özellikle de güvenlik personeli yetiştirme, bunların görevleri ve çalışacakları alanlar konusunda ayrıntıları, ayrıca model tasarımların uygulanması için şartları düzenler.

Madde 24 **Talimatlar**

(1) Hastaların haklarını yaralayan veya suça sebebiyet veren talimatlar verilemez ve bunlara uyulamaz. Personel tarafından yine de böyle talimatlar verilir veya uygulanırsa, bunu yapanlar, hakların yaralandığının farkında iseler veya mevcut şartlardan dolayı farkında olmaları gerekiyor ise, sorumlu tutulurlar.

(2) Talimatların hukukiliğine karşı şüphelerin, şartlar elverdiği ölçüde, talimatı verenlere veya amirlere bildirilmesi gerekir.

Madde 25 **Masraflar**

(1) Hastaların, izinsiz uzaklaştırma, kendini yaralama, başka hastaları veya personeli yaralama veya eşyaya zarar verme yoluyla neden oldukları kurum masrafları, sorumlu oldukları sürece hastalar tarafından karşılanır.

(2) Talepler, sadece hastanın terapi ve uyumu tehlikeye düşmeyecek şekilde uygulanabilir.

Madde 26 **Bilgi Koruma**

1) Hastaların şahsi veya bir konuya yönelik bilgileri sadece,

- a) görevlerin bu kanuna uygun olarak hukuki bir şekilde yapılabilmesi için gerekli ise,
- b) başka bir kanun buna müsaade ediyorsa,
- c) hastalar kabul ederse,

sağlanabilir, muhafaza edilebilir ve iletilebilirler.

(2) Ayrıca hastalar hakkında bilgilerin iletilmesi şu şartlarda da mümkündür:

- a) Başka bir kanuni yükümlülüğü yerine getirmek için gerekiyorsa,
- b) Kamu yararı açısından oldukça büyük bir sorunu engellemek veya kamu güvenliğini mevcut bir tehlikeye karşı korumak için, hastaya veya üçüncü bir şahsa yönelik mevcut direk bir hayati tehlikeyi, bedensel dokunulmazlığa ve özgürlüğe yönelik bir tehlikeyi engellemek için gerekiyorsa,
- c) Suç işlemeyi ve düzene aykırı davranışları engellemek veya araştırmak için gerekiyorsa,
- d) Bu kanun uyarınca uygulanan önlemler için hesap hazırlamak veya alacakları talep etmek için gerekiyorsa.

(3) Hastalara ait bilgilerin, düzeltme ve güvenlik amacıyla disiplin cezaları infazıyla doğrudan ilgisi olmayan kurumun diğer birimlerindeki kişilere veya aynı şekilde disiplin cezaları infazıyla ilgisi olmayan resmi makamlardaki kişilere verilmesi de bilgilerin iletilmesi anlamına gelir.

(4) Kendilerine bilgi iletilen makam ve kişiler bu bilgileri sadece bilginin iletilmesine izin verilen amaç için kullanabilirler. Bunun haricinde bilgileri, diğer bilgi koruma kuralları geçerli olmak üzere, bilgiyi veren kurum veya resmi makam gibi aynı kapsamda gizli tutmak zorundadırlar.

(5) Hasta dosyalarını sadece hekimler ve psikolojik psikoterapistler görebilir. Hasta dosyalarını iletmek ve bunlara bakmak için hekimlerin sır tutma yükümlülüğünün kaldırılmasına gerek yoktur.

(6) Ceza Kanunu Madde 203 aynen geçerlidir. Ayrıca sağlık alanında kişilere ait bilgilerin korunmasına dair 22 şubat 1994 tarihli kanunun (GV. NRW. S. 84) geçerli şekilleriyle madde 2, 1. şık, 2. cümle, madde 3, 4 ve 6'dan 8'e kadar olan maddeler ile ayrıca madde 11, 2. şık geçerlidir.

Madde 27 (dipnot 3)

Madde 28 (dipnot 3)

IV. Bölüm Yetkiler, Maliyet, Denetim

Madde 29 Yetkiler

(1) Düzeltme ve güvenlik amacıyla bir psikiyatri hastahanesinde veya bir madde arındırma merkezinde disiplin cezası için eyaletler yetkilidir.

(2) Bu görevin yerine getirilmesi, disiplin cezaları infazı için bina yapım, değiştirme ve binalarda kullanım değişikliği işleri hariç, üçüncü ve özel şahıslara ancak kısmen devredilebilir. Eyalet, görev devri olanağını kullanmıyorsa veya diğer resmi makamlardan biri madde 33 uyarınca kanunen bunu belirlemiyorsa, Bölge Birliği Müdürlüğü devlet idari organı sıfatıyla yetkilidir. 2. cümledeki söz konusu olduğu durumlarda, Bölge Birlikleri gerekli hizmetlileri ve mevcut kurumları hazır bulundurmalarıdır; bu konuda oluşan maliyet, madde 30 ve buna dayanan kanuni belirlemeler ölçüsünde ödenir.

(3) 2. şık uyarınca kamu hukuku çerçevesinde tüzel kişilere devretme işlemi, madde 17, 1. şık, 1. cümle uyarınca tedavinin cinsini, kapsamını ve de kuruma yatırmayı düzenleyen eyaletin hükümet kararlarıyla, yetkili eyalet komisyonunu dinledikten sonra yapılır. Disiplin cezaları infazından sorumlu bakanlık, devralan ile ayrıntıları kamu hukuku çerçevesinde bir sözleşmeyle düzenleme yetkisine sahiptir.

(4) Aynı ayrı durumlarda, özel kişi ve kuruluşlara belli görevlerin yerine getirilmesi için gerekli resmi yetkiler verilebilir.

(5) Bu kanunda veya bu kanundan kaynaklanan başka bir belirleme yoksa, terapi idaresi disiplin cezaları infazı için önlemleri alır.

(6) 2. şık, 2. cümle doğrultusunda disiplin cezaları infaz kurumu binalarında veya bir kısmında yapım, değiştirme veya bina kullanım değişikliği gerektiğinde, Bölge Birliklerinin özerk idare alanına girme söz konusu olursa, Bölge Birlikleri Yönetmeliği kapsamındaki yetkili organların dinlenmesi gerekir.

Madde 30 Maliyet

(1) Bu kanun çerçevesinde gerekli maliyeti, sosyal yardım kuruluşları veya hastaların kendilerinin masraflara katkıda bulunması söz konusu olmadığı ölçüde, eyalet üstlenir.

(2) Madde 29, 2. şıktan 4. şıkka kadar olan belirlemeler kapsamında tanımlanan görevlerin yerine getirilmesi için kurum idareleri, her işletilen kurum veya bölüm için yıllık personel ve malzeme masrafları bütçesi alırlar. Hastaların terapi açısından gösterdikleri ilerleme doğrultusunda, buldukları kurum kısmen veya tam olarak disiplin cezaları infazı için hizmet sunan bir kurum değilse, her yatırılan için toplam bir masraf telafi meblağı ödenir.

(3) Disiplin cezaları infazından sorumlu bakanlık, eyalet meclis komisyonunu dinledikten sonra hukuktan sorumlu bakanlık ve maliye bakanlığı ile anlaşarak şu konularda bir yönetmelik çıkarmakla yetkilendirilir:

- 1- Disiplin cezaları infazı yapılan psikiyatri hastahaneleri ve maddeden arındırma kurumlarındaki bakım oranlarının tespiti,
- 2- Personel ihtiyacının ölçü ve ilkeleri,
- 3- 2. şık, 1. cümle uyarınca kurumların hesap ve muhasebe yükümlülükleri,
- 4- 2. şık, 2. cümle uyarınca toplam masraf telafi ödeneği için esas olacak ölçüyü belirlemek, ve
- 5- Başka eyaletlerden gelen hastaların, yatırılmaları nedeniyle oluşan masraflara katkı payını belirlemek ve tahsil etmek.

1'den 3'e kadar olan şıkların uygulanması için idari talimatnameleri disiplin cezaları infazından sorumlu bakanlık 1. cümlede belirtilen bakanlarla anlaşarak çıkarır.

(4) Eyalet Maliye Dairesi, Eyalet Bütçe Kanunu madde 91 kapsamında, eyalet ödeneklerinin kurumlarca nasıl kullanıldığını denetleme yetkisine sahiptir.

Madde 31 **Denetim ve Sorumluluk**

(1) Disiplin cezaları infazını eyalet disiplin cezaları infaz görevlisi denetler. En üst denetleme makamı, disiplin cezaları infazından sorumlu bakanlıktır ve eyalet disiplin cezaları infaz görevlisini ve personeli hizmet ve içerik açısından denetler. Bu kanun kapsamında aksi yasaklanmamış ise, yetkili bakanlık yetkilerini genel olarak eyalet görevlilerine devredebilir.

(2) Denetleme makamlarının, görevlerini yerine getirmek amacıyla özellikle,

- adli tıp hastalarının yerleştirildiği psikiyatri kurumlarına, olağan tedavi ve gözetim zamanı içinde, ayrıca kamu güvenliği ve düzenini muhtemel tehlikelere karşı korumak amacıyla, bu zamanlar dışında da girme ve denetleme yetkileri vardır;
- kurumdaki belgeleri tamamen görme ve her an bu konuda bilgi isteme yetkileri vardır; hasta dosyalarını incelemek için madde 26, 5. ve 6. şık geçerlidir.

(3) Bölge Birliği müdürlüğü resmi makam olarak madde 29, 2. şık, 2. cümle uyarınca görevleri üstlenirse, hizmet ve içerik açısından eyalet görevlisinin denetimine bağlıdır. Eyalet hükümetinin şartlarına uymak ve ona önemli sayılan tüm işleri bildirmek zorundadır.

Madde 32 **Ziyaret Komisyonları**

(1) Psikolojik hastalıklarda yardım ve koruma tedbirleri hakkında 2 Aralık 1969 tarihli (GV. NRW.S. 872) kanuna göre ziyaret komisyonları yürürlükteki şekilleriyle disiplin cezaları infazı için de aynen yetkilidirler.

(2) Kurum sahipleri, ziyaret komisyonlarına ve Avrupa Komisyonuna, işkenceyi, insanlık dışı ve küçültücü davranışları veya cezaları önleme amacıyla ziyaret olanağı sağlamalıdır.

Madde 33

Yürütme Kuralları

Disiplin cezaları infazından sorumlu bakanlık, yetkili eyalet meclis komisyonunu dinledikten sonra ve de hukuk sorumlusu bakanlıkla anlaşarak şu hususları ve yetkili organları belirlemek yetkisini almıştır:

- Madde 2'ye göre kurumun donanımının gerekleri,
- Madde 6, 1. şık uyarınca hastaların bilgilendirilmesi,
- Yazı, telgraf, paket, mini paket, gazete ve dergilerin madde 8, 2. şıktan 4. şıkka kadar olan belirlemeler uyarınca gözetimi, durdurulması, muhafazası veya yasaklanması,
- Bilgi korumadan sorumlu bakanlıkla konuşarak bilgi koruma görevlisinin tayini,
- Madde 9 uyarınca ziyaretlerin, telefon konuşmalarının ve telekomünikasyonun düzenlenmesi,
- Madde 13, 3. şık uyarınca dini toplantılara katılımın yasaklanması,
- Madde 14, 3. şık uyarınca geçiş dönemi parasının kullanımı,
- Madde 20, 4. şık uyarınca bilgi vermenin cinsi ve kapsamı,
- Madde 21 uyarınca özel güvenlik önlemleri.

Bakanlık, bu kanunun uygulanması için gerekli idari talimatnameleri çıkarır. Madde 30, 3. şık, 2. cümle geçerliliğini aynen korur.

Madde 34

Temel Haklar

Bu kanun ile Anayasanın 2. maddesi, 2. şıkkı, 1. ve 2. satırı (kişinin bedensel dokunulmazlığı ve özgürlüğü), 10. maddesi 1. şıkkı (mektup, posta ve uzaktan haberleşme gizliliği), 13. maddesi (mesken dokunulmazlığı), ve 14. maddesi, 1. şıkkı, 1. satırı (mülkiyet) kısıtlanmış olmaktadır. Bu temel haklar bu kanuna dayanarak da kısıtlanabilirler.

V. Bölüm

Disiplin Cezaları İnfazı Dışındaki Görevler

Geçiş Dönemi Kuralı

Madde 35

Ceza Mahkemeleri Usul Kanunu ve Gençlik Mahkemeleri Kanunu Uyarınca Bir Kuruma Yatırma

(1) Ceza Mahkemeleri Usul Kanunu Madde 81, 126 a, 453 c, madde 463, 1. şık ve Gençlik Mahkemeleri Kanunu madde 7 ile 73'ün birlikte değerlendirilmesine göre ilgililer uygun kurumlara yatırılırlar. Madde 15, 29 ve 30 aynen geçerlidir.

(2) 1. maddede belirtilen Ceza Mahkemeleri Usul Kanunu Madde 126 a, 453 c ve Madde 463 uyarınca bir kuruma yatırma ile ilgili infaz için, Kuzey Ren Westfalya Göz Altı İnfaz Kanununun Yasal belirlemeleri, ancak bunlar bir psikiyatri hastanesine veya maddeden arındırma kurumuna geçici olarak yatırma şartları ile çelişmiyorsa, gereken şekilde geçerlidirler.

Madde 36 **Geçiş Dönemi Kuralı**

Bir psikiyatri hastahanesinde ve bir madde arındırma kurumunda özgürlüğün kısıtlandığı disiplin cezalarının infazı konusunda en son 22 şubat 1994 tarihli kanunla değiştirilen (GV.NRW. S. 84) 18 Aralık 1984 tarihli kanunun (Disiplin cezaları infaz kanunu - MRVG) (GV.NRW. S. 14) 22 a maddesi uyarınca maliyet konusunun düzenlenmesi ve madde 13 ile madde 24, no 2 uyarınca organizasyon planı, madde 15/1 ve madde 30/3 uyarınca kanuni yönetmelikler çıkarılana kadar Bölge Birlikleri için geçerli kalmaya devam eder ve gerekli yönetmeliklerin yürürlüğe girmesi ile birlikte geçersiz olurlar.

VI. Bölüm **Yürürlüğe Giriş**

Madde 37 **Yürürlüğe Giriş**

Bu kanun yayınlandığı gün yürürlüğe girer (dipnot 2). Aynı zamanda, en son 22 şubat 1994 tarihinde değiştirilen (GV. NRW. S. 84) 18 Aralık 1984 tarihli (GV. NRW. S. 14) Disiplin Cezaları İnfaz Kanunu, yukarda belirtilen madde 36 belirlemelerine göre yürürlükten kalkar.

Madde 38 **Rapor Yükümlülüğü**

Bu kanun hakkında edinilen deneyimlerin 31 Aralık 2009 tarihine kadar Eyalet Meclisine bildirilmesi gerekir.

Kuzey Ren Westfalya
Eyalet Hükümeti

Başbakan
Maliye Bakanı
İç İşleri Bakanı
Adalet Bakanı
İmar ve Konut Bakanı
Kadın, Gençlik, Aile ve Sağlık Bakanı

Dipnot 1 GV. NRW. S. 402, 11.6.2002 (GV. NRW. S. 237) sayılı yasa ile değiştirildi; 05.04.2005 tarihli dördüncü Süre Sınırlama Kanunu Madde 63 (GV. NRW. S. 332), 30 Nisan 2005 tarihinde yürürlüğe girdi; 05.04.2005 tarihli kanunun (GV. NRW. S. 408) VI. maddesi, 05 Mayıs 2005 tarihinde yürürlüğe girdi; 27 Ekim 2009 tarihli Kanunun 3. maddesi (GV. NRW. S. 540), 1 Mart 2010 tarihinde yürürlüğe girdi.

Dipnot 2 GV. NRW. 15 Temmuz 1999 tarihinde çıktı.

Dipnot 3 11.06.2002 tarihli yasayla değiştirilen madde 1, 3, 18, 26, 31 ve 34 (GV. NRW. S.237), 29 Haziran 2002 tarihinde yürürlüğe girdi.

Übersetzung des MRVG NRW in die türkische Sprache durch Herrn Dr. Miktad Tigrek